

Werkset Indicatoren Kwaliteit en Impact Veiligheid voorop

Inhoudsopgave

1. Inleiding	03
2. Samenhang, kennisontwikkeling en blijvend verbeteren	10
3. Samen op in Acut	16
4. Actie-overleg	22
5. Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM	28
6. Samenwerken bij Strafbare Kindermishandeling	35
Bijlage: Verantwoording	40
Samenvatting indicatoren	41

1. Inleiding

1.1 Indicatoren voor kwaliteit en impact en de Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop

In deze rapportage presenteren we een set van criteria om de vraag te kunnen beantwoorden wat de samenwerkingspartners in Veiligheid Voorop moeten investeren in en aan opbrengst kunnen realiseren uit de in 2018 benoemde verbeteracties van Veiligheid Voorop (de vroegtijdige samenwerking in de samenloop van zorg en straf bij de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling). Waar moet je op sturen en wat kan je dan aan resultaat verwachten? En wat levert dat dan op?

Deze rapportage gaat terug op de Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop uit 2018:

Anders verantwoord

Wij zijn ons ervan bewust dat we geweld en zeker geweld achter de voordeur niet kunnen uitsluiten in de samenleving. We kunnen wel ons vakmanschap en onze teamkracht inzetten om zo vroegtijdig mogelijk huiselijk geweld en kindermishandeling te stoppen, terug te dringen en de schade ervan te beperken en zo de cirkel van geweld, de overdracht van generatie op generatie te (helpen) doorbreken⁶. We willen verantwoording afleggen over de resultaten die we daarbij halen.

Resultaatverantwoording is voornamelijk organisatiegebonden. In het document *Richting meerjarenagenda landelijk netwerk zorg/straf HG-kimi* (zie noot 1) is het gezamenlijk streven verwoord:

- Mensen in de justitieketen en Veilig Thuis weten hoe ze met elkaar moeten samenwerken vanuit de visie, elk vanuit hun eigen vakmanschap (leren).
- Mensen in de justitieketen en Veilig Thuis werken daadwerkelijk op die manier in casu met elkaar samen (doen),
- En de ondersteunende maatregelen die daarbij nodig zijn, zijn ingericht.

Dit streven leidt tot gezamenlijke resultaten. Het Landelijk Netwerk zorg/straf zal de komende jaren een methodiek uitwerken om te komen tot een *gezamenlijke* resultaatverantwoording vanuit het perspectief *Veiligheid Voorop* (zie onderdeel 6, verbeteractiviteit 9). Daarbij is het de uitdaging niet alleen resultaten te benoemen vanuit organisatieperspectief (zoals effectief samenwerken), maar ook vanuit het perspectief van de burgers (*Veiligheid Voorop*, veiligheid voor de betrokkenen).

Goed werk

Omdat op dit moment een kader voor gezamenlijke resultaatverantwoording ontbreekt, maken we bij de start van de uitvoering van de Ontwikkelagenda gebruik van de definitie van 'goed werk'⁶⁸ om te komen tot concrete resultaatdefinities.

Goed werk bevat 3 elementen:

1. Goed werk is werk dat maatschappelijk verantwoord is

In onze ambitie:

- Draagt ons werk bij aan de veiligheid voor de betrokkenen (veiligstellen, geweld stoppen en herhaling voorkomen).
- Levert ons werk geen onnodige belasting voor de betrokkenen.

2. Goed werk is werk van hoge kwaliteit

In onze ambitie:

- Vertalen we hoge kwaliteit in concrete termen per verbeteropgave.

3. Goed werk is betekenisvol voor de werker

In onze ambitie:

- Telt vakmanschap, draagt aantoonbaar bij aan het resultaat
- Geeft actieve wederkerigheid betekenis aan samenwerken (wat heb jij van mij nodig en wat kan ik dan van jou verwachten)
- Is de administratieve belasting minimaal
- Verbeteren we vanuit de principes van de lerende organisatie.

In de uitvoering van de Ontwikkelagenda voor het komend jaar zullen wij de uitvoering van verbeteractiviteiten direct bij aanvang verbinden aan een werkbaar resultaatdefinitie. In termen van goed werk. De indicatoren die in het Actieprogramma zijn opgenomen⁶⁹ kunnen daarbij helpen.

In 2020 stelde Significant een impactanalyse op over de Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop (*Van incidentgedreven naar systeemgericht samenwerken*). Daarin wordt een eerste verkenning gedaan van wat de verbeteractiviteiten (in samenhang) opbrengen en wat de impact op organisatie en financiën is.

Deze rapportage bouwt voort op die impactanalyse en geeft daarmee uitvoering aan een onderdeel van het uitvoeringsplan Veiligheid Voorop 2021:

4.2 Kwaliteits- en impactindicatoren

Naast werkende principes blijkt ook steeds beter welke feitelijke elementen bijdragen aan de kwaliteit, de organisatorische impact en het maatschappelijk resultaat (de baten) van de aanpak. Significant adviseerde in de impactanalyse om tot indicatoren te komen die kwaliteit en impact kunnen duiden. Dat kan in termen van organisatorische voorwaarden, inzet en kosten. Die set van indicatoren stellen we in 2021 op, gevoed door de praktijk op de verbeteractiviteiten en door de kennis en ervaring van de landelijk projectleiders en regionaal ondersteuners. We zetten ze in en toetsen ze op de locaties waar de samenhang in de uitvoering nu reeds zichtbaar wordt (zie 4.1). De inzet van deze set zal helpen de duurzame keus voor 'goed werk' te legitimeren en de besluitvorming ten aanzien van inzet en kosten te bevorderen, van wethouder tot minister. Daarbij is het belangrijk de beslissers al aan de voorkant te betrekken. De maatschappelijke baten zijn slechts deels te herleiden naar de inzet vanuit de aanpak *Veiligheid voorop* bij de samenloop zorg-straft, denk aan criteria als eerder en beter in beeld en stoppen van acute onveiligheid. Het duurzaam herstellen van de veiligheid als maatschappelijke baat is afhankelijk van veel meer factoren. Het recent gepubliceerde onderzoek van het Verweij Jonker instituut geeft hier zicht op, evenals de impactmonitor HG/KM.

1.2 Uitgangspunten voor en opbouw van de set indicatoren

Deze rapportage bevat de indicatoren waarmee elke regio de kwaliteit en impact van de verbeteracties van Veiligheid Voorop en de samenhang daartussen kan bepalen. De indicatoren hebben de vorm van vragen. De antwoorden kunnen worden vergeleken en zo komen ook samenhang en (regionale) verschillen en overeenkomsten naar voren. Bijvoorbeeld: een regio waar VT aan de ZSM-tafel plaatsneemt als vorm voor de gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM, ervaart wellicht andere investeringen en resultaten dan een regio waar VT op consultatie en op afstand beschikbaar is voor de ZSM-tafel.

Dat betekent dat elke regio een rapportage kan opstellen op basis van de indicatoren. Die rapportages zijn vervolgens onderling vergelijkbaar. Aan de hand van de set indicatoren wordt zo een bandbreedte zichtbaar in inspanningen en opbrengsten over de verschillende regio's. Omstandigheden in de regio zijn immers verschillend. De set indicatoren kan dat ook laten zien: bepaalde regionale omstandigheden vragen om meer of minder inspanningen om de verbeteracties door te voeren.

Het gaat om de volgende verbeteracties:

- Samen op in acuut (hoofdstuk 3)
- Actie-overleg (hoofdstuk 4)
- Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM (hoofdstuk 5)
- Samenwerken bij strafbare kindermishandeling (hoofdstuk 6).

NB: Omwille van het overzicht hanteren we in deze Werkset Indicatoren steeds de termen “verbeteractie”, met de bovenstaande benamingen die daar binnen Veiligheid Voorop voor gehanteerd worden. Maar er zijn in verschillende regio's ook andere benamingen in omloop voor vroegtijdige samenwerking op zorg en straf. Bij het opstellen van de indicatoren is uiteraard de inhoud op de vroegtijdige samenwerking leidend, niet de benaming. Ook varianten op de bovenstaande verbeteracties willen we daarom graag met deze Werkset Indicatoren in de rapportages gaan betrekken. Zo worden regionale verschillen in kwaliteit en impact ook inzichtelijk en vergelijkbaar.

Voor maar een beperkt deel gaat het bij de indicatoren om kwantificering in de zin van een “harde p*q-berekening”. Vanuit het idee van een andere resultaatverantwoording gaat het om:

- *Inzichtelijkheid* in benodigde inzet en inspanningen
- *Plausibiliteit* en *waarde* van resultaten (*value case* in plaats van *business case*)
- *Transparantie* van verbetermogelijkheden en leereffecten.

Waar de indicatoren kwantitatief zijn, is dat niet alleen met het oog op resultaatverantwoording, maar ook om inzichtelijk te maken hoe (kwantitatieve) inzet en (kwalitatieve) opbrengst van de verbeteracties tot elkaar in verhouding staan. Ze moeten de samenwerkingspartners in de regio ook helpen hun werk beter te doen door de netwerksamenwerking te verbeteren.

De indicatoren zijn daarom opgesteld vanuit een aantal uitgangspunten:

- *logica*: ze volgen de werkstroom van de verbeteractie
- *eenvoud*: ze moeten relatief makkelijk en duidelijk in te vullen zijn door de samenwerkingspartners in de regio's
- *helder*: ze moeten eenduidig te interpreteren zijn
- *vergelijkbaar*: ze moeten vergelijkingen tussen regio's mogelijk maken
- *ontwikkelgericht*: ze moeten leereffecten voor beleid en uitvoering kunnen opleveren.

De set is opgebouwd uit drie elementen, die we in dit rapport eerst per verbeteractie benoemen:

<i>Ontwikkelinspanningen</i>	Wat heeft een organisatie nodig om de verbeteractiviteit te implementeren?
<i>Uitvoeringsinspanningen: meer en minderwerk</i>	Wat heeft een organisatie nodig om de verbeteractiviteit uit te voeren? En waar en wat levert dat in het werkproces aan meer- of minderwerk op?
<i>Waarde</i>	Hoe laat de praktijk zien of de verbeteractie goed werkt?

We vullen de indicatoren op deze drie thema's zo concreet mogelijk in. Waar dat mogelijk en betekenisvol is doen we dat kwantitatief. Als het gaat om wat de samenwerking en de verbeteracties opleveren, hebben we daarbij gekozen voor de noemer “waarde” en niet voor termen als “opbrengst” of “baten”. Het gaat bij de beoogde resultaten van de vroegtijdige samenwerking in straf en zorg immers om meer dan alleen kwantificeerbare resultaten op organisatieniveau, het gaat om de impact op het goed handelen en het daarmee verder terugdringen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Om zo verder vorm te kunnen geven aan ‘goed werk’.

Significant stelt daarover in de genoemde Impactanalyse uit 2020:

“De verbeteractiviteiten zijn complementair aan elkaar en sluiten aan bij verschillende momenten in ‘de loop van een zaak’ (en het niet-lineaire en lastig voorspelbare verloop van de situatie in een gezin). De verbeteractiviteiten volgen in de kern dezelfde principes: het gaat om vroegtijdigheid, namelijk het naar voren halen van grotendeels reguliere werkzaamheden (verschuiving); en gelijktijdigheid, namelijk het organiseren en uitvoeren van deze werkzaamheden in een netwerksamenwerking. De betrokken partners zijn, mede op basis van herhaalde praktijkervaringen, overtuigd van de baten. Zij geven bijvoorbeeld aan dat de ontwikkelagenda ervoor zorgt dat situaties van onveiligheid in gezinssystemen eerder (gezamenlijk) in beeld komen bij de betrokken partners. Het parallel (en minder volgtijdelijk) samenwerken door de betrokken partners zorgt er voor dat zij met meer snelheid en efficiency kunnen samenwerken. De kans op escalatie of herhaling van het geweld wordt bovendien kleiner omdat de ontwikkelagenda ervoor zorgt dat er op verschillende momenten in de loop van een zaak afstemming is tussen de betrokken partners.”

Intervisie of gezamenlijke evaluatie leveren daarbij meer inzicht en betekenisvollere leereffecten op dan het per organisatie invullen, met name bij de “waarde-indicatoren”. We nodigen de regio’s dan ook uit om de indicatoren in het Regionaal Netwerk Zorg Straf te bespreken, om zo invulling te geven aan het ‘lerende netwerk’.

We nodigen de regio’s ook uit om de indicatoren te illustreren met casusreviews, “what if scenario’s” (wat was er met deze casus gebeurt als er geen Actie-overleg was geweest?), een vergelijking in de tijd (“hoe pakten we het vijf jaar geleden aan en hoe nu”) of andere vormen van “storytelling”. Dat zijn effectieve manieren om te verantwoorden of en hoe de verbeteracties in de praktijk leiden tot een betere samenwerking en beter werk. En te laten zien waar de aanpak van en samenwerking rond huiselijk geweld en kindermishandeling beter kan.

De verbeteracties staan niet los van elkaar. Juist de praktische samenhang in “de loop van de zaak” versterkt de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. Daarom beginnen we deze rapportage daarmee (hoofdstuk 2). Naast die praktische samenhang, is er nog een overkoepelend aspect: de samenwerking in de verbeteracties zorgt ook voor meer alertheid en beter samenwerkingsvaardigheden tussen de samenwerkingspartners buiten de verbeteracties om.

Samenhang, kennisontwikkeling en blijven verbeteren

Veel van de meerwaarde van vroegtijdige samenwerking zit in de samenhang van de verbeteracties: een betere afstemming in de “loop van de zaak” en elkaar sneller en beter weten te vinden met het oog op een beter afdoening.

Maar overkoepelend aan het werkproces ook gezamenlijke trainingen, of gezamenlijk leren van ervaringen uit de verbeteracties. Dat heeft invloed op de (verbeterde) samenwerking over de hele samenwerkingsketen en voor alle verbeteracties van Veiligheid Voorop.

Daarbij gaat het niet alleen om de samenhang tussen de verbeteracties, maar ook om de kennisontwikkeling over ‘goed werk’ en ‘wat werkt’ en om het voortdurend blijven verbeteren in de praktijk.

We geven tenslotte bij wijze van handreiking mee:

Handreiking

Hoe past een organisatie in de regio deze criteria op een effectieve manier toe?

Deze set indicatoren wil bijdragen aan een lerende en zich voortdurend verbeterende praktijk. Het moet niet blijven bij een administratief verantwoordingsinstrument, maar een kapstok bieden om in de regio verdere stappen te zetten.

Dat kan door deze set indicatoren te beleggen bij het Regionaal Netwerk Zorg Straf (RNZS), die dan de set indicatoren gebruikt om 1) tot verbetervoorstellen te komen en 2) laat zien welke inspanning nodig is om de Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop goed in de haarvaten van elke samenwerkingspartner te laten doordringen én wat dat oplevert.

Voor de uitvoering zou dan bijvoorbeeld een kwaliteitsmedewerker van één van de samenwerkingspartners aan de hand van een aantal activiteiten een indicatoren-rapportage op kunnen stellen, zoals:

- interviews met de samenwerkingspartners
 - bespreking in een panel van deskundigen
 - audits door andere regio's
 - uitwerken van casusreviews, “what if” scenario's of andere vormen van storytelling, bijvoorbeeld in bijeenkomsten van het RNZS.
-

1.3 Bronnen

Deze rapportage is gebaseerd op vijf werksessies en interviews met betrokkenen bij Veiligheid Voorop. Voor de beschrijving van de verbeteracties zijn dezelfde uitgangspunten gehanteerd als in het rapport *Juridische onderbouwing gegevensverstrekking in het kader van de ontwikkelagenda Veiligheid Voorop* van Considerati (conceptversie, 2021). Verder is veel gebruik gemaakt van de landelijk geaccordeerde werkprocessen, onderzoeken en handreikingen die de afgelopen jaren onder de vlag van Veiligheid Voorop zijn verschenen en die terug te vinden zijn in de digitale informatiebundels (vng.nl/artikelen/veiligheid-voorop-programma-ghnt). We hebben veel geput uit van de rapporten van Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop*, 2020) en PWC (*Bouwblokken voor de verbetering van samenwerking bij strafbare kindermishandeling*, 27 oktober 2020) en uit de evaluaties, rapporten, handreikingen, methodische

onderleggers, routekaarten en infographics van de samenwerkingspartners, uit de regio's en van de projectleiders en ondersteuners van het Landelijk Netwerk Zorg Straf (Bertine Koekkoek, Marieke Kleinjan, Maartje Flipse, Wouter Prause, Bram Loeffen, Eveline Plomp, Mariet Lohman en Ieta Polman). Dit rapport bouwt door op eerdere ervaringen van buiten Veiligheid Voorop met anders verantwoordenden, zoals *Anders verantwoordden in het sociaal domein* (KPMG, 2019), *Anders vasthouden* (Wouter Hart, 2018) en de *Leerateliërs Verdiepingsomgeving ZSM Jeugd, Gezin en Zeden* (Sietske Dijkstra, Lous Krechtig, Anneke Menger, 2017). Omwille van de overzichtelijkheid is in de tekst niet steeds een bronverwijzing opgenomen, maar wordt dat bij deze benoemd. Zie voor een verdere verantwoording de bijlage.

2. Samenhang, kennisontwikkeling en blijvend verbeteren

2.1 Context

We stelden al in de inleiding: veel van de meerwaarde van vroegtijdige samenwerking in de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling zit in de praktische samenhang in “de loop van de zaak”. Voor de Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop uit zich dat in twee aspecten:

- de verschillende verbeteracties versterken elkaar
- er is samenhang met andere werkstromen, zoals de crisisdienst (vooral met verbeteractie Samen op in Ac uut), MDA++, of tijdelijk huisverboden (vooral met verbeteractie Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM).

Op dat tweede aspect – de samenhang met andere werkstromen – gaat dit rapport niet nader in. Maar het is wel van belang om hier te benoemen, zodat de regio's er in het opstellen van hun indicatoren-rapportages hun blik ook op gericht hebben.

Naast die praktische samenhang, is er nog een overkoepelend aspect: de samenwerking in de verbeteracties zorgt ook voor meer alertheid en betere samenwerkingsvaardigheden (deskundigheidsbevordering) buiten de verbeteracties om. Dan gaat het om aspecten als elkaars werk en verantwoordelijkheden beter leren kennen, gezamenlijke trainingen, gezamenlijk leren van ervaringen uit de verbeteracties, over en weer duidelijke verwachtingen over bijdrage van samenwerkingspartners in een casus, et cetera.

Nog één opmerking vooraf: in veel regio's zijn de verbeteracties nog volop in de ontwikkelfase. Dan al de samenhang benoemen kan een moeilijke opgave zijn. We nodigen de regio's toch uit daar al we over na te denken. Dat kan de ontwikkeling van de vroegtijdige samenwerking op huiselijk geweld en kindermishandeling verder helpen.

2.2 De indicatoren

2.2.1. Ontwikkelingsspanningen

Context: wat heeft een organisatie nodig om de verbeteracties in samenhang te implementeren?

1. Het op elkaar afstemmen van de werkstromen voor de verbeteracties. Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop, 2020*) stelt daarover bijvoorbeeld: Uit de analyse van de samenhang tussen de verbeteractiviteiten blijkt dat zij elkaar kunnen versterken en dat de verbeteractiviteiten complementair zijn aan elkaar. Om dit effect te realiseren is het belangrijk dat de informatievoorziening (en onderlinge informatie-uitwisseling) op het niveau van het netwerk op orde is.
2. Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop, 2020*) stelt: De realisatie van de ontwikkelagenda geeft naar verwachting op een aantal thema's impact. Deze impact, maar ook daarvoor benodigde randvoorwaarden, zijn overstijgend aan de afzonderlijke verbeteractiviteiten en betreft veelal een impact op organisatie die vraagt om incidentele investeringen [in] professionaliteit. Medewerkers die uitvoering geven aan de verschillende verbeteractiviteiten moeten beschikken over voldoende kennis en expertise.

Indicatoren ontwikkelingsspanningen

- Zijn er afspraken gemaakt over de afstemming van werkprocessen tussen de verbeteractiviteiten en het delen en vastleggen van informatie? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?
- Zijn er met samenwerkingspartners gezamenlijke trainingen, meeloopdagen, intervisie of andere vormen van deskundigheidsbevordering georganiseerd op het gebied van huiselijk geweld en kindermishandeling? Zo ja, waar ging het dan om en wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

2.2.2 Uitvoeringsinspanningen: meer- en minderwerk

Context: wat heeft een organisatie nodig om de verbeteracties in samenhang uit te voeren? En waar levert dat in het werkproces meer- of minderwerk op?

De verbeteracties zijn in de diverse regio's in verschillende fases van ontwikkeling. De complete "puzzel" is nog nergens helemaal gelegd. Dat maakt het moeilijk nu de samenhang in de uitvoering al te duiden op basis van overzicht. Maar dat kan wel op basis van (eerste) ervaringen. Door dat vanaf het begin met deze indicatorenrapportage mee te nemen, kunnen we dat beeld in de loop van de tijd opbouwen.

Het is goed daarbij nog eens te benadrukken dat de praktische samenhang geen "keuzemenu" wordt. Het is niet zo dat bijvoorbeeld het goed inregelen van Samen op in Acuu het Actie-overleg overbodig maakt. Dat zijn twee verschillende werkstromen, die allebei nodig zijn om de vroegtijdige samenwerking zorg-straft vorm te geven.

We gaan in termen van de praktische samenhang wel op zoek naar mogelijke "inverdieneffecten". Dan gaat het om zaken als:

- Een goede uitvoering van Samen op in Acuu levert minderwerk op richting het Actie-overleg en de Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM, vanwege vroegtijdige afstemming en vroegtijdig (informatie voor) het veiligheidsplan.

- De Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM leidt tot minder Actie-overleg. En winst in effectiviteit en kwaliteit verderop in de samenwerking en de loop van de zaak.

Maar het kan ook gaan om knelpunten of "meerwerk", zoals

- Het delen van informatie en het vastleggen van besluiten ook zichtbaar maken voor andere dan de directe verbeteractie. Zodat bijvoorbeeld deelnemers aan een Actie-overleg kunnen zien dat er Samen op in Acuu is gegaan, of er een Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM is geweest en wat daarin is gebeurd.
- Mismatch in capaciteit, vaardigheden en kennis van medewerkers.

Indicatoren uitvoeringsinspanningen

- Zijn er in de praktische samenhang in “de loop van de zaak” tussen verbeteracties al “inverdieneffecten” aan te wijzen? Zo ja, zijn daar voorbeelden van te geven?
- Zijn er ook al inverdieneffecten aan te wijzen met andere werkstromen dan de verbeteracties? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Levert de gezamenlijke ook meerwerk op? Zo ja, waar zit dat in en om hoeveel meerwerk gaat het dan?
- Levert de gezamenlijke aanpak elders in de werkprocessen ook ruimte of juist meerwerk op? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Zijn er knelpunten in de informatievoorziening en -deling? Zo ja, welke?
- Is er extra inzet nodig om informatie beschikbaar te maken of te delen?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

2.2.3 Waarde

Context: hoe laat de praktijk zien of de verbeteracties in samenhang goed werken?

Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop, 2020*) stelt dat verbeteracties in samenhang het volgende opleveren (cursief en genummerd zijn de kernpunten aangeven): Het realiseren van de ontwikkelagenda zorgt ervoor dat *situaties van onveiligheid in gezinssystemen eerder (gezamenlijk) in beeld komen bij de betrokken partners (1)*. Het parallel (en minder volgtijdelijk) samenwerken door de betrokken partners zorgt er voor dat zij met *meer snelheid en efficiency kunnen samenwerken (2)*. De kans op *escalatie of herhaling van het geweld wordt bovendien kleiner (3)* omdat de ontwikkelagenda ervoor zorgt dat er op verschillende momenten in de loop van een zaak afstemming is tussen de betrokken partners. Tijdens deze afstemmingsmomenten maken de betrokken partners *afspraken over de inzet van interventies (4)* (justitiële en 'zorg' interventies) om het geweld te stoppen en te voorkomen. De *informatiepositie (5)* van betrokken partners wordt op verschillende momenten in de loop van de zaak versterkt. ... De verbeteractiviteiten in de ontwikkelagenda bevatten landelijke werkwijzen die op regionaal niveau geconcretiseerd en gerealiseerd worden. Dit vraagt om een *continu gesprek en onderling leerproces in de regio (6)* en tussen regio's.

Het gaat hier, met andere woorden, om de overkoepelende aspecten: de samenwerking in de verbeteracties leidt tot een andere (beter) vakmatige ontwikkeling van professionals en daarmee tot betere samenwerkingsbereidheid en vroegtijdiger informatiedeling en -verrijking. De achterliggende gedachte daarbij is dat wanneer partners elkaar beter opzoeken, in eerste instantie via de verbeteracties en in het RNZS, ook de samenwerking richting het lokale veld en lokale teams beter gaat verlopen. Wat er weer toe kan leiden dat er minder escalatie in bijvoorbeeld het Actie-overleg nodig is.

Indicatoren waarde

Leiden de verbeteracties in samenhang inderdaad tot zichtbare verbetering in de praktijk (de “loop van de zaak”) op de volgende punten:

1. situaties van onveiligheid in gezinssystemen komen eerder (gezamenlijk) in beeld
2. met meer snelheid en efficiënter kunnen samenwerken
3. minder kans op escalatie of herhaling van het geweld
4. vaker en betere afspraken over de inzet van interventies
5. versterking van de informatiepositie van de samenwerkingspartners.

Zo ja, waar blijkt dat uit?

- Wordt er vormgegeven aan een gezamenlijk leerproces in de regio, bijvoorbeeld in het RNZS?
- Wordt er in het RNZS ook voldoende aandacht besteed aan dit thema? Is er een kartrekker? Worden er leereffecten benoemd en afspraken gemaakt en ook opgevolgd, als een pdca-cyclus?

- Welke activiteiten worden daarvoor ingezet (interviews, meeloopdagen, gezamenlijke casusreviews en “what if” scenario’s, vakdagen, deskundigenpanels, et cetera) en hoe vaak?
- Wordt daar ervaringsdeskundigheid bij betrokken en is dat wenselijk?
- Is er daarnaast ad hoc of gestructureerd bilateraal overleg over de samenwerking tussen de samenwerkingspartners? Zo ja, hoe vaak en welke vorm heeft dat?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

3. Samen op in Acuut

3.1 Context

Samen op in acuut is een stappenplan in de samenwerking voor (crisis)situaties waarin sprake is van acute onveiligheid of het vermoeden van acute onveiligheid en waarbij betrokkenen mogelijk direct in fysieke veiligheid gebracht moeten worden: de rode fase in de visie 'Gefaseerd samenwerken aan veiligheid'. Het stoppen van het geweld is het eerste doel.

Doel

De samenwerkingspartners binnen Veiligheid Voorop eerder, beter en effectiever te laten samenwerken in het eerste uur van een crisissituatie. Een integrale aanpak om de directe veiligheid in het gezin te herstellen.

Aanleiding

Een (112) melding bij VT of politie signaleert in een crisissituatie dat mogelijk sprake is van huiselijk geweld en / of kindermishandeling en acute onveiligheid.

Vorm

Geen blauwdruk. Binnen Veiligheid Voorop wordt momenteel gewerkt aan het uitwerken van de (eisen aan de) vorm, om Samen op in Acuut zo effectief mogelijk te laten zijn.

3.2 De indicatoren

3.2.1. Ontwikkelinspanningen

Context: wat heeft een organisatie nodig om Samen op in Acuu te implementeren?

- Politie: herkennen van signalen van HG en KM in een crisissituatie en de noodzaak zien van overleg met VT.
- Afspraken over werkproces, afstemming, delen van informatie en gezamenlijk veiligheidsonderzoek in crisissituatie tussen VT en politie.
- Afspraken over toereikende beschikbaarheid en bereikbaarheid VT 24/7 (eigen crisisdienst, samenwerking met andere crisisdienst, telefonische bereikbaarheid of telefonische aanwezigheid). Toereikend is minstens beschikbaar voor gesprek met de politie, leveren van input vanuit eventueel al bestaand dossier, gedurende het aanrijden, ter plaatse, maar ook na afloop van de crisisinterventie.
- Afspraken over bereikbaarheid andere samenwerkingspartners (3RO, RvdK, OM) in crisissituaties.
- Zorgen voor goede aansluiting op andere werkstromen (zoals ZSM en / of Actie-overleg).

In de praktijk blijkt dat het in de ontwikkelfase belangrijk is dat partijen elkaar en elkaars werk leren kennen en dat 'fysieke nabijheid' dan helpt. Dat staat overigens los van bijvoorbeeld ook fysieke aanwezigheid van VT-medewerkers op het politiebureau.

Indicatoren ontwikkelinspanningen

- Zijn er acties geweest om de signalen van HG / KM in een crisissituatie extra onder de aandacht te brengen van politiemedewerkers? Zo ja, wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?
- Zijn er acties geweest om op signalen van HG / KM in een crisissituatie VT-medewerkers bewust te maken van het belang van afstemming met de politie? Zo ja, wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?
- Zijn er aparte afspraken gemaakt over werkproces in Samen op in Acuu en het delen en vastleggen van informatie? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?
- Zijn er aanpassingen in de werkprocessen gedaan om (de informatiestroom uit) Samen op in Acuu goed te laten aansluiten op ander werkstromen? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?
- Heeft VT aanpassingen moeten doen of aparte afspraken moeten maken vanwege de 24 / 7 bereikbaarheid en zo mogelijk beschikbaarheid (crisisdienst) voor Samen op in Acuu? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

3.2.2 Uitvoeringsinspanningen: meer- en minderwerk

Context: wat hebben politie en VT nodig om Samen op in Acuut uit te voeren? En waar levert dat in het werkproces meer- of minderwerk op?

Om Samen op in Acuut uit te voeren zijn de volgende stappen nodig:

Stap 1: politie zorgt voor fysieke veiligheid.

Stap 2: motorkapoverleg – relevante partijen worden erbij gehaald en informatie wordt bij elkaar gelegd. Er worden afspraken gemaakt over handelingen ten aanzien van onderzoek en interventies.

Stap 3: gezamenlijk onderzoek (waaronder uitvoeren veiligheidsbeoordeling).

Stap 4: veiligheidsmaatregelen.

Stap 5: niet meer acuut? Dan activiteiten rond 'structurele onveiligheid' opstarten.

Meerwerk:

- Voor de politie past Samen op in Acuut doorgaans in de bestaande werkprocessen en levert het geen meerwerk op in de uitvoering. Wellicht is ter plaatse van het incident wel meer tijd nodig, vanwege afstemming en overleg over de veiligheidsbeoordeling.

- Voor VT zit (potentieel) meerwerk in de bereikbaarheid en beschikbaarheid 24/7, afhankelijk van hoe de crisisdienst nu is georganiseerd en hoe de afspraken tussen VT en politie over Samen op in Acuut zijn vorm gegeven. Als VT al zelf de crisisdienst vormgeeft, zal nauwelijks sprake zijn van meerwerk.

Minderwerk:

- VT heeft direct de juiste (contact)gegevens beschikbaar.

Verschuiving van werk

- De veiligheidsbeoordeling door VT kan binnen Samen op in Acuut sneller tot stand komen, door de acute beschikbaarheid van informatie en de meer expliciete en gezamenlijke afweging tussen politie en VT.
- Samen op in Acuut betekent ook dat snelle beschikbaarheid van informatie vanuit lopende trajecten bij bijvoorbeeld 3RO of de RvdK het optreden en de veiligheidsbeoordeling van VT in Samen op in Acuut versterkt. Dat betekent dat deze informatiestroom dan ook beschikbaar moet zijn.

Indicatoren uitvoeringsinspanningen

Hoeveel crisismeldingen worden er bij VT gedaan door de politie?

- Worden andere samenwerkingspartners goed betrokken bij crisissituaties om tot snellere informatievoorziening te komen? Vergt dat extra inspanningen en hoeveel geld of ureninzet kost dat?
- Zijn er knelpunten in de informatievoorziening en -deling? Zo ja, welke?
- Is er extra inzet nodig om Samen op in Acuuu vorm te geven? Zo ja, hoeveel capaciteit van welke organisatie?
- Kan VT snel opvolging geven aan crisismeldingen? Zo nee, waar zitten dan de knelpunten?
- Levert Samen op in Acuuu elders in de werkprocessen ook ruimte op? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Is er aandacht besteed aan evaluatie, doorontwikkeling of verbetering van Samen op in Acuuu? Zo ja, hoe is daar vorm aan gegeven en wat waren de belangrijkste conclusies en leereffecten?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

3.2.3 Waarde

Context: hoe laat de praktijk zien of Samen op in Acuut goed werkt?

Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop, 2020*) stelt dat Samen op in Acuut het volgende oplevert:

- Er is sneller een beeld van de veiligheid van betrokkenen omdat VT en politie sneller betrokken raken bij 'elkaars' acute meldingen.
- De kwaliteit en rijkheid van de informatie is beter ten opzichte van de informatie die in de huidige situatie via een VT-melding van politie bij VT terecht komt.
- Mede door de verbeterde informatiepositie kunnen politie en VT op een meer effectieve en efficiënte manier interventies inzetten.
- Er wordt een meer expliciete en gezamenlijke afweging gemaakt tussen politie en VT over wat er moet gebeuren na een incident.

Wanneer we dat 'vertalen' naar de impact voor de direct betrokkenen, komen we uit op:

- Mogelijkheid vroegtijdiger en op de juiste manier in te grijpen.
- Eenduidigheid in aanpak door verschillende partners.
- Interventies die nodig zijn voor de (directe) veiligheid worden in afstemming met elkaar uitgevoerd.
- Een vakmatige betekenisvoller aanpak door samenwerking.
- Er is een grotere en blijvende bereidheid tot meewerken aan hulp en interventies door betrokkenen.
- Kans op herhaling wordt verkleind.
- Voorkomen parallelle trajecten zonder verbinding.

Daarbij gaat het om grotendeels dezelfde indicatoren als bij de andere verbeteracties. Dat geeft ook de samenhang in de aanpak vanuit Veiligheid Voorop aan.

Indicatoren waarde

Kwaliteit:

- Draagt Samen op in Acuuut bij aan betere veiligheidsbeoordelingen en interventies? Waar blijkt dat uit?
- Draagt Samen op in Acuuut bij aan meer alertheid op en herkenning van signalen van HG en KM bij de politie? Zo ja, waarin uit zich dat?
- Zijn er door Samen op in Acuuut minder “late” meldingen die door VT achteraf toch als acuuut worden beoordeeld (en waar Samen op in Acuuut meerwaarde had gehad)?
- Leidt Samen op in Acuuut tot snellere vervolgstappen in een casus, omdat er direct een veiligheidsbeoordeling voorhanden is? Zo ja, waar blijkt dat uit of zijn daar voorbeelden van te geven?

Efficiëntie:

- Zorgt Samen op in Acuuut voor een lagere druk op HG & ZSM en het Actie-overleg, omdat informatie dan al beschikbaar is en afstemming al heeft plaatsgevonden in het vroegst denkbare stadium? Zo ja, waar blijkt dat uit?

Effectiviteit:

- Draagt Samen op in Acuuut bij aan een effectievere inzet van capaciteit (doordat te nemen acties beter zijn afgestemd en doorgesproken)?
- Draagt Samen op in Acuuut bij aan een lagere kans op herhaling of escalatie van het geweld? Zo ja, is dat terug te zien in het aantal herhaalcontacten of herhaalde meldingen bij VT?
- Zorgt Samen op in Acuuut tot een grotere en blijvende bereidheid tot meewerken aan hulp en interventies door betrokkenen? Zo ja, welke indicaties wijzen daarop?
- Leidt Samen op in Acuuut ook tot eerdere meldingen vanuit VT aan andere partijen, zoals binnen *Handle with Care*?

Samenwerking:

- Is het onderling vertrouwen en het collegiaal contact tussen VT en de politie door Samen op in Acuuut gegroeid? Zo ja, waar uit zich dat in?
- Is dat ook merkbaar buiten crisissituaties? Leidt dat tot een betere samenwerking in de breedte van HG en KM? Waar komt dat in naar voren?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

4. Actie-overleg

4.1 Context

In de samenwerkingsafspraken tussen VT, Politie en OM uit 2015 is opgenomen dat er in elke regio een afstemmingsoverleg moet zijn. Na een succesvolle regionale pilot is die afspraak als het Actie-overleg opgenomen in de Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop. Inmiddels (oktober 2021) is er in elke regio een (vorm van een) Actie-overleg actief.

Doel

Het Actie-overleg is gericht op het nemen van besluiten en het komen tot actie in specifieke - vaak 'buijkpijn' - casuïstiek: in samenwerking tussen straf en zorg, op basis van gedeelde informatie en met gezamenlijke competenties en bevoegdheden te komen tot een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. Het kent drie stappen:

1. Informatie delen en duiden
2. Afspraken voor directe en structurele veiligheid
3. Overdragen en gemaakte afspraken uitvoeren

Aanleiding

Wanneer één van de partijen behoefte heeft de samenwerking op te starten.

Vorm

- Gezamenlijk overleg, veelal in fysieke vorm, maar ook langs digitale weg mogelijk.
- In de meeste regio's is wekelijks overleg gangbaar, als het Actie-overleg zich richt op Huiselijk Geweld en Kindermishandeling. Als het Actie-overleg zich alleen richt op Strafbare Kindermishandeling, dan is de frequentie lager.
- In de meeste gevallen vindt het Actie-overleg plaats op de schaal van de VT-regio.

4.2 De indicatoren

4.2.1. Ontwikkelingspanningen

Context: wat heeft een organisatie nodig om het Actie-overleg te implementeren?

- Inrichten van het Actie-overleg: deelnemers aanwijzen, planning, afspraken over aanleveren casuïstiek, afspraken over werkwijze en vastleggen informatie en acties.
- Betrokkenen van de samenwerkingspartners indien nodig bijscholen in kennis op gebied van HG en KM.
- Zorgen voor goede aansluiting op andere werkstromen (zoals ZSM).

Indicatoren ontwikkelingspanningen

- Is er een kwartiermaker of projectleider geweest die het Actie-overleg heeft opgezet? Zo ja, wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?
- Zijn er aparte afspraken gemaakt over de werkwijze en het delen en vastleggen van informatie? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?
- Zijn deelnemers aan het Actie-overleg vooraf bijgeschoold? Zo ja, wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?
- Zijn er aanpassingen in de werkprocessen gedaan om het Actie-overleg goed te laten aansluiten op ander werkstromen (zoals ZSM)? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

4.2.2 Uitvoeringsinspanningen: meer- en minderwerk

Context: wat heeft een organisatie nodig om het Actie-overleg uit te voeren? En waar levert dat in het werkproces meer- of minderwerk op?

Vorbereiding en aanwezigheid:

- Vorbereiden van overleg: nagaan welke informatie al beschikbaar is over de casus.
- Aanwezig in ieder geval politie, OM en VT. Afhankelijk van casuïstiek ook 3RO en / of RvdK.

Meerwerk:

- Meerwerk zit in voorbereiding, met name door VT, doorgaans voorzitter en facilitator.
- Het OM, 3RO en de RvdK kunnen meerwerk ervaren, met name omdat er per arrondissement meerdere Actie-overleggen zijn. Dat kost agenda-tijd.
- De casuïstiek in het Actie-overleg bereikt niet altijd het strafrecht, waardoor de inzet niet altijd te koppelen is aan een 'product' van het OM. Dat zou gezien kunnen worden als meerwerk.
- Voor de politie betekent het Actie-overleg doorgaans geen meerwerk.
- RvdK en 3RO: als de casus bij de Raad al bekend is, vraagt overleg geen of beperkt meerwerk. Als zaken niet bekend zijn, dient voorbereid te worden.

Minderwerk:

- Zonder Actie-overleg zijn meerdere 1-op-1 afstemmingen nodig. Eén overleg met de diverse partijen om tafel is sneller en naar verwachting niet meer werk.
- Het Actie-overleg maakt het afstemmen van losse acties over meerdere partijen minder vaak nodig.

Verschuiving van werk

- In geval er niet eerder een melding is gedaan, vraagt de voorbereiding ook het opstellen van een veiligheidsbeoordeling door VT. Elke melding wordt door VT voorzien van een veiligheidsbeoordeling. In de praktijk zijn er VT-organisaties die de beoordeling niet registreren in deze fase, maar pas wanneer deze formeel wordt gemeld. In dat geval is er sprake van meerwerk.

Indicatoren uitvoeringsinspanningen

Frequentie en deelnemers:

- Hoe vaak is het Actie-overleg?
- Welke vorm heeft het Actie-overleg (digitaal, fysiek, hybride)?
- Zijn alle (benodigde) organisaties aanwezig? Zo nee, waarom niet?
- Zijn de juiste deelnemers vanuit de organisaties aangesloten? Zo nee, waarom niet?
- Hebben de deelnemers voldoende mandaat?
- Zijn er knelpunten in de informatievoorziening en -deling? Zo ja, welke?

Inzet:

- Hoeveel inzet vergt voorzitterschap en facilitering door VT per Actie-overleg? (Of een andere organisatie als VT niet de voorzitter levert en faciliteert).
- Is er extra inzet nodig om informatie beschikbaar te maken of te delen? Zo ja, hoeveel capaciteit vergt dat per Actie-overleg?
- Is er extra inzet nodig om informatie en besluiten uit het Actie-overleg te registreren en indien nodig te delen? Zo ja, hoeveel capaciteit vergt dat per Actie-overleg?
- Levert het Actie-overleg elders in de werkprocessen ook ruimte op, bijvoorbeeld omdat minder ad hoc overleggen nodig zijn? Zo ja, waar blijkt dat uit?

Ontwikkeling:

- Is er aandacht besteed aan evaluatie, doorontwikkeling of verbetering van het Actie-overleg? Zo ja, hoe is daar vorm aan gegeven en wat waren de belangrijkste conclusies en leereffecten?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

4.2.3 Waarde

Context: hoe laat de praktijk zien of het Actie-overleg goed werkt?

Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop, 2020*) stelt dat het Actie-overleg het volgende oplevert:

- De bespreking(en) van casuïstiek in een actieoverleg levert een gezamenlijk plan op voor de directe en structurele veiligheid.
- Afspraken over onderzoekshandelingen zorgen ervoor dat eventuele onderzoeksactiviteiten van politie en OM én de onderzoeksactiviteiten vanuit Veilig Thuis op elkaar zijn afgestemd.
- Er worden ook afspraken gemaakt over de inzet van interventies.
- Casuïstiek komt eerder in beeld bij OM en VT.
- Het actieoverleg draagt bij aan een verbeterde samenwerking tussen de betrokken partners.

Wanneer we dat 'vertalen' naar de impact voor de direct betrokkenen, komen we uit op:

- Eenduidigheid in aanpak door verschillende partners.
- Een vakmatige betekenisvoller aanpak door samenwerking.
- Minder dubbelingen en minder administratieve lasten.
- Interventies die nodig zijn voor de (directe) veiligheid worden in afstemming met elkaar uitgevoerd.
- Kans op herhaling wordt verkleind.
- Meer zicht op hoog-risicogezinnen door het delen van informatie en daar vanuit verschillende expertises over na te denken.
- Voorkomen parallelle trajecten zonder verbinding.

Daarbij gaat het om grotendeels dezelfde indicatoren als bij de andere verbeteracties. Dat geeft ook de samenhang in de aanpak vanuit Veiligheid Voorop aan.

Indicatoren waarde

Kwaliteit:

- Draagt het Actie-overleg bij aan een betere en vroegtijdiger informatiedeling en -verrijking? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Draagt het Actie-overleg bij aan een completer beeld wat nodig is voor verder vervolg van de casus?
- Draagt het Actie-overleg bij aan een hogere kwaliteit om te komen tot directe veiligheid voor direct betrokkenen (en vanuit de verschillende perspectieven)? Zo ja, op welke manier?

Efficiëntie:

- Zorgt het Actie-overleg voor vroegtijdige afstemming (zodat acties niet los van elkaar worden uitgevoerd)?
- Zorgt het Actie-overleg voor een vermindering van administratieve lasten? Zo ja, waar zit dat in?

Effectiviteit:

- Draagt het Actie-overleg bij aan een effectievere inzet van capaciteit (doordat te nemen acties beter zijn afgestemd en doorgesproken)?
- Draagt het Actie-overleg bij aan verdere ontwikkeling van het vakmanschap (vanwege betere samenwerking en multidisciplinaire contacten)? Zo ja, hoe is dat te duiden?
- Draagt het Actie-overleg bij aan een lagere kans op herhaling? Zo ja, welke aanwijzingen zijn daarvoor te geven?
- Zijn hoog-risicogezinnen beter in beeld door de vroegtijdige samenwerking in het Actie-overleg? Zo ja, welke aanwijzingen zijn daarvoor te geven?

Samenwerking:

- Is het onderling vertrouwen tussen de deelnemende samenwerkingspartners aan het Actie-overleg gegroeid? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Is dat ook merkbaar buiten het Actie-overleg? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Hoe zou de samenwerking in de regio verlopen als er geen Actie-overleg was geweest?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

5. Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM

5.1 Context

Het merendeel van de huiselijk geweld zaken waarin een verdachte is of wordt gehoord, komt binnen via ZSM. Als er een verdachte gehoord of aangehouden is, wordt de zaak besproken op ZSM. Daar stemmen OM, politie, de RvdK, 3RO, Slachtofferhulp en Halt met elkaar af over de benodigde aanpak en strafrechtelijke vervolging.

De Officier van Justitie moet binnen 9 uur na aanhouding een eerste besluit nemen: vasthouden of heenzenden, een zaak verder (laten) onderzoeken, vervolging instellen of seponeren. VT is een relatief nieuwe partner bij ZSM. De beoordeling van de acute veiligheid door VT geeft zicht op de (fysieke) veiligheid van de direct betrokken. VT kan op basis daarvan toelichten of en welke veiligheidsvoorwaarden noodzakelijk zijn indien de verdachte moet worden heen gezonden. De reclassering neemt dit ook mee in het reclasseringsadvies. Hiermee draagt VT bij aan de besluitvorming.

Doel

In samenwerking tussen zorg en straf komen tot een afdoening van de zaak waarbij het herstellen van de veiligheid optimaal wordt bevorderd.

Aanleiding

Er is een verdachte aangehouden of gehoord.

Vorm

ZSM kent een aantal vaste partners. Er zijn twee vormen waarin de samenwerking met VT op huiselijk geweld vormgegeven kan worden:

- VT is niet bij de ZSM-tafel aanwezig maar levert op verzoek informatie (VT als consultatie-partij)
- VT is wel bij de ZSM-tafel aanwezig (VT als deelnemer, zij het dat VT geen volledig kernketenpartner is op ZSM en alleen deelneemt bij HG-zaken).

In beide gevallen voert VT de veiligheidsbeoordeling uit. Op basis hiervan wordt op ZSM besproken of het nodig is om op korte termijn veiligheidsmaatregelen te treffen die de acute onveiligheid kunnen opheffen of de veiligheid in voldoende mate kunnen waarborgen.

5.2 De indicatoren

5.2.1. Ontwikkelinspanningen

Context: wat heeft een organisatie nodig om de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM te implementeren?

- Indien VT consultatie-partner is:
 - afspraken over werkwijze
 - bereikbaarheid tussen 8.00 en 22.00 uur (mede afhankelijk van hoe VT crisisdienst vorm geeft)
 - afspraken over informatiestroom en vastleggen van informatie en acties.
- Indien VT deelneemt aan de ZSM-tafel:
 - (vaste) deelnemers selecteren (en screenen)
 - planning en beschikbaarheid medewerkers (tussen 8.00 en 22.00 uur)
 - afspraken over werkwijze, toegang tot locaties, benodigde autorisaties, ict
 - afspraken over informatiestroom en vastleggen van informatie en acties.

- Medewerkers samenwerkingspartners indien nodig bijscholen in kennis op gebied van HG en KM.
- Medewerkers VT bijscholen op werkwijze ZSM.
- Afspraken maken over vertegenwoordiging VT wanneer er meerdere VT's in een arrondissement zijn.
- Zorgen voor goede aansluiting op andere werkstromen (zoals het Actie-overleg).

NB. Het RAC moet nog uitspraak doen over de privacy-aspecten van gegevensdeling met VT vanuit ZSM.

Indicatoren ontwikkelingspanningen

Sluit VT aan bij de ZSM-tafel (deelnemer op HG-zaken), of sluit VT niet aan en levert ze op verzoek van de ZSM-tafel informatie aan (consultatie-partner)?

- Zijn er aparte afspraken gemaakt over de werkwijze? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?
- Zijn er kosten gemaakt om VT-medewerkers aan de VT-tafel te laten deelnemen (toegang tot locaties, benodigde autorisaties, ict, werkplekken)? Zo ja, hoeveel?
- Zijn er aparte afspraken gemaakt over het delen en vastleggen van informatie? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?
- Zijn deelnemers aan ZSM vooraf bijgeschoold? Zo ja, wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?
- Zijn er aanpassingen in de werkprocessen gedaan om (de informatiestroom uit) ZSM goed te laten aansluiten op ander werkstromen? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

5.2.2 Uitvoeringsinspanningen: meer- en minderwerk

Context: wat heeft een organisatie nodig om de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM uit te voeren? En waar levert dat in het werkproces meer- of minderwerk op?

Voor VT is de gezamenlijke aanpak HG op ZSM een aanvullende activiteit. Voor de overige partners gaat het bij ZSM om een bestaand werkproces. De gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM bestaat uit de volgende stappen:

1. *Vermoeden van een bewijsbaar strafbaar feit.* Is er een redelijk vermoeden van een strafbaar feit?
2. *Veiligheidsbeoordeling.*
3. *Bewijsbeoordeling.* Is er al voldoende bewijs voor een veroordeling, is nader onderzoek mogelijk dan wel nodig of zijn er ernstige bezwaren?
4. *Veiligheidsmaatregelen.* Zijn directe (strafrechtelijke) veiligheidsmaatregelen noodzakelijk? Zijn risicogestuurde interventies geïndiceerd voor het betreffende gezin?
5. *Advisering.* Wat moet het advies aan OvJ en/of RC en/of rechter inhouden ten aanzien van de afdoening en op welke manier krijgen veiligheidsbeoordeling, de veiligheidsvoorwaarden en de daaraan te koppelen justitiële maatregelen een plek daarin?
6. *Afdoeningsbeslissing op ZSM.*
7. *Direct en persoonlijk informeren van het slachtoffer over de afdoeningsbeslissing op ZSM.*

Aansluitend op ZSM zijn dan de volgende processtappen aan de orde:

- Uitvoering veiligheidsvoorwaarden en veiligheidsmaatregelen (VT).
- Opstellen advies eindbeslissing rechter (3RO).
- Opvolging na besluit rechter.

Meerwerk

- Het opstellen van de veiligheidsbeoordeling door VT valt onder de reguliere werkzaamheden. Wel kan dat buiten kantooruren zijn. Dat vraagt om een verruiming van de beschikbaarheid van VT.
- Als VT deelneemt aan HG-zaken op de ZSM-tafel is VT intensiever en langduriger betrokken.
- Als VT deelneemt aan de ZSM-tafel zal ze eerder geconsulteerd worden bij zaken waar twijfel bestaat over (vermoeden van) HG. Dat zijn zaken die anders wellicht niet in beeld waren gekomen bij VT.
- Als VT consultatie-partij is op ZSM, moeten er wellicht afspraken worden gemaakt om VT bij het nemen van de afdoeningsbeslissing te betrekken.
- Als VT consultatie-partij is op ZSM, moeten er afspraken worden gemaakt over de informatievoorziening aan VT over de afdoening.

Minderwerk

- Het is efficiënter om aan de ZSM-tafel alle stukjes informatie en partners bij elkaar te hebben, in plaats van de informatie bij de verschillende partijen te moeten verzamelen.
- Wanneer geen gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM is, vraagt dit overdracht van informatie vanuit ZSM naar VT, indien er sprake is van HG. Wanneer er wel een gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM, vind die informatie-uitwisseling op ZSM plaats.

Verschuiving van werk

- Doorgaans volgt de reguliere politiemelding bij VT enkele dagen na ZSM. De veiligheidsbeoordeling die dan wordt opgesteld, wordt nu al gemaakt op ZSM (in de praktijk zijn er VT's die de beoordeling niet registreren op ZSM, maar pas wanneer deze formeel wordt gemeld – in dat geval is er sprake van meerwerk).

Indicatoren uitvoeringsinspanningen

- Hoeveel inzet vergt deelname aan of consultatie door ZSM van VT?
- Vraagt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM voor de andere partners in ZSM extra inzet of capaciteit? Zo ja, hoeveel en waar zit hem dat in?
- Is er extra inzet nodig om informatie beschikbaar te maken of te delen? Zo ja, hoeveel capaciteit vergt dat?
- Zijn er knelpunten in de informatievoorziening en -deling? Zo ja, welke?
- Is er extra VT-capaciteit nodig om de opvolging van meldingen vanuit ZSM te organiseren? Zo ja, hoeveel?
- Levert de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM elders in de werkprocessen ook ruimte op?
- Is er aandacht besteed aan evaluatie, doorontwikkeling of verbetering van de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM? Zo ja, hoe is daar vorm aan gegeven en wat waren de belangrijkste conclusies en leereffecten?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

5.2.3 Waarde

Context: hoe laat de praktijk zien of de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM goed werkt?

Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop, 2020*) stelt dat de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM (beoogd) het volgende oplevert:

- Op ZSM ontstaat inzicht in het soort en de mate van onveiligheid.
- Het inzicht in het soort en de mate van onveiligheid geeft richting aan de 'route' van een zaak en moet ervoor zorgen dat een verdachte niet in vrijheid wordt gesteld zonder (juridische) veiligheidsmaatregelen.
- 3RO heeft de ambitie om in alle HG-zaken op ZSM een advies uit te brengen over de verdachte en zijn of haar situatie.
- Wanneer VT (fysiek) deelnemer is aan de ZSM-tafel voor HG-zaken verkrijgt dat de informatie voor VT.
- Strafrechtelijke maatregelen beter aan te laten sluiten bij (reeds lopende) interventies vanuit de zorg of hulpverlening en vice versa.
- De RvdK wordt betrokken bij zaken waarin sprake is van een meerderjarige verdachte én kinderen zijn betrokken, bijvoorbeeld als slachtoffer of getuige.

Wanneer we dat 'vertalen' naar de impact voor de direct betrokkenen, komen we uit op:

Eenduidigheid in aanpak door verschillende partners.

- De mogelijkheid sneller een veiligheidsinschatting te maken.
- Een vakmatige betekenisvoller aanpak door een afstemming over de afdoeningsbeslissing.
- Minder dubbelingen en minder administratieve lasten.
- Interventies die nodig zijn voor de (directe) veiligheid worden in afstemming met elkaar uitgevoerd.
- Kans op herhaling wordt verkleind.
- Een betere afdoening, door beschikbaarheid van meer en beter informatie.
- Voorkomen parallelle trajecten zonder verbinding.

Daarbij gaat het om grotendeels dezelfde indicatoren als bij de andere verbeteracties. Dat geeft ook de samenhang in de aanpak vanuit Veiligheid Voorop aan.

Indicatoren waarde

Kwaliteit:

- Leidt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM tot een betere afstemming / afweging van zorg en straf in de afdoeningsbeslissing? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Leidt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM tot een betere informatiedeling en -verrijking? Is er informatie voorhanden die er zonder de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM niet beschikbaar was geweest voor alle samenwerkingspartners?
- Voorkomt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM dat verdachten in vrijheid worden gesteld zonder (juridische) veiligheidsmaatregelen?
- Draagt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM bij aan een completer beeld van wat nodig is voor verder vervolg van de casus? Zo ja, waar blijkt dat uit?

Efficiëntie:

- Zorgt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM voor een snellere inzet van veiligheidsmaatregelen?
- Zorgt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM voor een vermindering van administratieve lasten?
- Zorgt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM voor een gestroomlijnder informatiedeling?

Effectiviteit:

- Draagt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM bij aan een effectievere inzet van capaciteit (doordat te nemen acties beter zijn afgestemd en doorgesproken)? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Draagt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM bij aan verdere ontwikkeling van het vakmanschap (vanwege betere samenwerking en multidisciplinaire contacten)? Zo ja, waar uit zich dat in?
- Draagt de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM bij aan een lagere kans op herhaling? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Zijn hoog-risicogezinnen beter in beeld door de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM?

Samenwerking:

- Is het onderling vertrouwen tussen de deelnemende samenwerkingspartners aan de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM gegroeid? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Is dat ook merkbaar buiten de gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM?
- Hoe zou de samenwerking in de regio verlopen als er geen gezamenlijke aanpak HG door VT & ZSM was geweest?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

6. Samenwerken bij Strafbare Kindermishandeling

6.1 Context

Om de samenwerking bij strafbare kindermishandeling te versterken, is in 2017 is de *Handreiking Samenwerken bij strafbare kindermishandeling* (HSSK) vastgesteld. De samenwerkingspartners verwerken de HSSK in hun werkprocessen. De politie heeft een landelijke werkinstructie en een infographic opgesteld. In 2019 is de HSSK verwerkt in het *Handelingsprotocol Veilig Thuis 2019*.

In 2020 verscheen het rapport *Bouwblokken voor de verbetering van samenwerking bij strafbare kindermishandeling*. Daarin wordt een aantal bouwstenen gepresenteerd om de samenwerking concreet te versterken. Dat rapport is de basis voor dit hoofdstuk geweest.

Doel

Bij het vermoeden of bij signalering van strafbare kindermishandeling direct en adequaat tot samenwerking te komen tussen justitiepartners, Veilig Thuis en andere professionals (professionele melders zoals ziekenhuizen en expertisecentra zoals het LECK).

Aanleiding

Meldingen bij Veilig Thuis waar sprake is van een vermoeden van strafbare kindermishandeling.

Vorm

- Op elkaar afgestemde interventies en onderzoekshandelingen.
- Een gezamenlijk onderzoeksplan.

6.2 De indicatoren

6.2.1. Ontwikkelingspanningen

Context: wat heeft een organisatie nodig om de samenwerking bij strafbare kindermishandeling te versterken?

Het versterken van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling vergt in beginsel geen aanvullende werkstromen, maar wordt in de bestaande werkprocessen opgenomen. Het gaat erom dat de vroegtijdige samenwerking in zorg en straf “in de haarvaten” van de samenwerkingspartners gaat zitten. Dat vraagt om:

- bekendheid van de medewerkers met de HSSK of andere (regionale) instrumenten om de samenwerking te versterken
- voldoende kennis en samenwerkingsvaardigheden bij medewerkers
- goede informatiedeling.

Indicatoren ontwikkelingspanningen

- Zijn er acties geweest om de HSSK of andere (regionale) instrumenten onder de aandacht te brengen van medewerkers? Zo ja, wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?
- Is er een kwartiermaker of projectleider geweest voor het versterken van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling? Zo ja, wat waren daarvan de kosten en de ureninzet?
- Zijn en worden medewerkers bijgeschoold op herkennen en aanpak van strafbare kindermishandeling (kennis en samenwerkingsvaardigheden)? Zo ja, wat waren en zijn daarvan de kosten en de ureninzet?
- Zijn er afspraken gemaakt over het delen en vastleggen van informatie? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?
- Zijn er aanpassingen in de werkprocessen gedaan om de samenwerking bij strafbare kindermishandeling goed te laten aansluiten op ander werkstromen? Zo ja, bracht dat kosten of ureninzet met zich mee en hoeveel?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

6.2.2 Uitvoeringsinspanningen: meer- en minderwerk

Context: wat heeft een organisatie nodig om het versterken van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling uit te voeren? En waar levert dat in het werkproces meer- of minderwerk op?

Het versterken van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling wordt door de samenwerkingspartners in de bestaande werkprocessen opgenomen. Daarvoor zijn de volgende stappen nodig:

Stap 1: een melding van VT (of van de RvdK of de GI) aan de politie

Stap 2: (anoniem) overleg over de casus

Stap 3: opstellen gezamenlijk onderzoeksplan

Stap 4: inzetten benodigde interventies

Stap 5: evaluatie bij afronding van de casus.

Indicatoren uitvoeringsinspanningen

- Zijn er vaste contactpersonen voor strafbare kindermishandeling binnen de samenwerkingspartners?
- Worden de samenwerkingspartners tijdig betrokken bij zaken rond strafbare kindermishandeling? Zo nee, waar schort het dan aan?
- Hoe vaak wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid vanuit VT een melding te doen in plaats van een aangifte bij een vermoeden van strafbare kindermishandeling?
- Hoe vaak wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot anoniem overleg?
- Zijn er knelpunten in de informatievoorziening en -deling? Zo ja, welke?
- Is er extra inzet nodig om informatie beschikbaar te maken of te delen? Zo ja, hoeveel capaciteit vergt dat?
- Levert de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling elders in de werkprocessen ook ruimte op, bijvoorbeeld omdat door een gezamenlijk onderzoeksplan minder ad hoc onderzoek en overleg nodig is? Zo ja, waar uit zich dat in?
- Is er aandacht besteed aan evaluatie, doorontwikkeling of verbetering van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling? Zo ja, hoe is daar vorm aan gegeven en wat waren de belangrijkste conclusies en leereffecten?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

6.2.3 Waarde

Context: hoe laat de praktijk zien of de samenwerking bij strafbare kindermishandeling goed werkt?

Significant (*Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop, 2020*) stelt dat de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling het volgende oplevert:

- Situaties van onveiligheid in gezinssystemen komen eerder (gezamenlijk) in beeld bij de betrokken partners.
- De kans op escalatie of herhaling van het geweld wordt kleiner omdat de ontwikkelagenda ervoor zorgt dat er op verschillende momenten in de loop van een zaak afstemming is tussen de betrokken partners.
- De informatiepositie van betrokken partners wordt versterkt op verschillende momenten in de loop van de zaak.
- Er ontstaat een structuur voor samenwerking tussen Veilig Thuis en de justitiële partners.

Wanneer we dat 'vertalen' naar de impact voor de direct betrokkenen, komen we uit op:

- Mogelijkheid vroegtijdiger en op de juiste manier in te grijpen.
- Eenduidigheid in aanpak door verschillende partners.
- Een vakmatige betekenisvoller aanpak door samenwerking.
- Interventies die nodig zijn voor de (directe) veiligheid worden in afstemming met elkaar uitgevoerd.
- Kans op herhaling wordt verkleind.
- Voorkomen parallelle trajecten zonder verbinding.

Daarbij gaat het om grotendeels dezelfde indicatoren als bij de andere verbeteracties. Dat geeft ook de samenhang in de aanpak vanuit Veiligheid Voorop aan.

Indicatoren waarde

Kwaliteit:

- Draagt de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling bij aan een betere en vroegtijdiger aanpak? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Draagt de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling bij aan een betere en vroegtijdiger informatiedeling en -verrijking?
- Draagt de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling bij aan een completer beeld wat nodig is voor verder vervolg van de casus?
- Draagt de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling bij aan een hogere kwaliteit om te komen tot directe veiligheid voor direct betrokkenen (en vanuit de verschillende perspectieven)? Zo ja, hoe komt dat naar voren?

Efficiëntie:

- Zorgt de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling voor vroegtijdige afstemming (zodat acties niet los van elkaar worden uitgevoerd)?

Effectiviteit:

- Draagt de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling bij aan een effectievere inzet van capaciteit (doordat te nemen acties beter zijn afgestemd en doorgesproken)? Zo ja, waar uit zich dat in?
- Draagt de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling bij aan een lagere kans op herhaling?

Samenwerking:

- Is het onderling vertrouwen tussen de deelnemende samenwerkingspartners door de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling gegroeid? Zo ja, waar blijkt dat uit?
- Is dat ook merkbaar op andere terreinen dan strafbare kindermishandeling?
- Hoe zou de samenwerking verlopen als er was ingezet op de versterking van de samenwerking bij strafbare kindermishandeling?

Noot voor de organisaties en rapporteur: licht antwoorden toe en geef waar dat nuttig is voorbeelden.

Bijlage: Verantwoording

Rapporten en documenten:

- Significant, *Impactanalyse Ontwikkelagenda Veiligheid Voorop*, 2020
- PWC, *Bouwblokken voor de verbetering van samenwerking bij strafbare kindermishandeling*, 27 oktober 2020
- Considerati, *Juridische onderbouwing gegevensverstrekking in het kader van de ontwikkelagenda Veiligheid Voorop*, 2021
- Informatiebundels GHNT (via <https://vng.nl/artikelen/veiligheid-voorop-programma-ghnt>)

Werksessies:

- 21 juli 2021: Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM
- 9 september 2021: Actie-overleg
- 15 september 2021: Samen op in Acut
- 12 oktober 2021: Samenwerken bij strafbare kindermishandeling
- 2 november 2021: Samenhang tussen de verbeteracties

Deelnemers werksessies (willekeurige volgorde):

- Janniek van de Looij, RvdK
- Bertine Koekkoek, 3RO en landelijk projectleider Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM
- Marieke Kleinjan, landelijk projectleider Actie-overleg
- Mariet Lohman, regionaal ondersteuner LNZN
- Yvette de Regt, VT Noord- en Midden-Limburg
- Jet van Domselaar, VT NO Gelderland
- Janniek van de Looij, RvdK
- Sabine Zuithoff, OM Midden Nederland
- Peter Schleijsen, OM Limburg
- Yvette de Regt, VT Noord- en Midden-Limburg
- Yvonne Nouwen, VT Zuid-Limburg
- Bram Loeffen, landelijk projectleider Samen op in Acut
- Guus Renet, politie, eenheid Zuid-Limburg
- Nina Hille Ris Lambers, VT Gooi&Vechtstreek
- Wesley Kunst, 3RO
- Maartje Flipsen, PWC en landelijk projectleider Samenwerken bij strafbare kindermishandeling
- Judith van Schoonderwoerd den Bezemer-Wolters, OM, LNZN
- Kiki Rops, VT Zuidoost-Brabant, LNZN
- Machteld Beukema, VT Zuid-Limburg, LNZN
- Anne Hoeksema, 3RO, LNZN
- Nicole Jansen, politie, LNZN
- Corina de Volder, RvdK, LNZN
- Anneliza de Ruiten-Van Dijk, Ministerie van Justitie en Veiligheid, LNZN
- Ida Ouweneel, VT Rotterdam-Rijnmond, LNZN
- Ieta Polman, LNZN
- Natascha Veeren, LNZN
- Alfred Folkeringa, politie, eenheid Midden-Nederland
- Marije Krimp, 3RO
- Jan-Henk Stegeman, 3RO
- *Overige respondenten:*
- Bente Ritskes, politie, eenheid Midden-Nederland
- Ruud Jongerius, politie, eenheid Midden-Nederland
- Wouter Prause, PWC en landelijk projectleider Samenwerken bij strafbare kindermishandeling

Samenvatting indicatoren

Samenhang, kennisontwikkeling en blijven verbeteren

Ontwikkelspanning	Afspraken over afstemmen en delen van informatie	Gezamenlijke training, intervisie, deskundigheidsbevordering
Uitvoeringsinspanning	Inverdieneffecten tussen verbeteracties	Ruimte in werkprocessen
	Inverdieneffecten met andere werkstromen	Knelpunten informatievoorziening
	Meerwerk	Extra inzet nodig
Waarde	Verbetering in de praktijk	Lerend netwerk
	Gezamenlijk leerproces	Ervaringsdeskundigheid
	RNZS	Overleg samenwerkingspartners

Samen op in acuut

Ontwikkelinspanning	Voorlichting politie	Aanpassingen werkproces
	Voorlichting VT	Bereikbaarheid en beschikbaarheid
	Afspraken werkproces	
Uitvoeringsinspanning	Crisismeldingen	Opvolging
	Snelheid informatievoorziening	Ruimte elders in werkprocessen
	Knelpunten informatievoorziening	Evaluatie en doorontwikkeling
	Extra inzet	
Waarde	Betere veiligheidsbeoordelingen en interventies	Lagere kans op herhaling of escalatie
	Alertheid op en herkenning van signalen	Grotere en blijvende bereidheid tot meewerken aan hulp
	Late meldingen	Eerdere meldingen aan andere partijen
	Sneller vervolgstappen	Onderling vertrouwen en collegiaal contact
	Lagere druk op HG&ZSM en Actie-overleg	Betere samenwerking in de breedte
	Effectievere inzet van capaciteit	

Actie-overleg

Ontwikkelinspanning	Kwartiermaker of projectleider
	Afspraken over werkwijze en delen en vastleggen van informatie
	Bijscholing
	Aanpassingen werkprocessen
Uitvoeringsinspanning	Frequentie
	Vorm
	Aanwezige partners
	Deelnemers
	Mandaat
	Knelpunten in de informatievoorziening en -deling
	Voorzitterschap en facilitering
	Informatiedeling
	Informatie vastleggen
	Ruimte in werkproces elders
Evaluatie en doorontwikkeling	
Waarde	Betere en vroegtijdiger informatiedeling en -verrijking
	Completer beeld
	Hogere kwaliteit
	Vroegtijdige afstemming
	Vermindering van administratieve lasten
	Effectievere inzet van capaciteit
	Verdere ontwikkeling van het vakmanschap
	Lagere kans op herhaling
	Hoog-risicogezinnen beter in beeld
	Onderling vertrouwen tussen de deelnemende samenwerkingspartners
	Groei vertrouwen buiten Actie-overleg
Samenwerking zonder Actie-overleg	

Gezamenlijke aanpak huiselijk geweld door VT & ZSM

Ontwikkelinspanning	VT aan ZSM-tafel
	Afspraken werkwijze
	Kosten randvoorwaarden
	Afspraken over werkwijze en delen en vastleggen van informatie
	Bijscholing
	Aanpassingen werkprocessen
Uitvoeringsinspanning	Inzet
	Extra capaciteit
	Knelpunten in de informatievoorziening en -deling
	Ruimte in werkproces elders
	Evaluatie en doorontwikkeling
Waarde	Betere afstemming/ afweging van zorg en straf in afdoeningsbeslissing
	Betere informatiedeling en -verrijking
	Voorkomen invrijheidstelling zonder veiligheidsmaatregelen
	Completer beeld
	Snellere inzet van veiligheidsmaatregelen
	Vermindering van administratieve lasten
	Gestroomlijnder informatiedeling
	Effectievere inzet van capaciteit
	Verdere ontwikkeling van vakmanschap
	lagere kans op herhaling
	hoog-risicogezinnen beter in beeld
	onderling vertrouwen tussen de deelnemende samenwerkingspartners
	Groei vertrouwen buiten HG&ZSM
	Samenwerking zonder HG&ZSM

Samenwerken bij Strafbare Kindermishandeling

Ontwikkelspanning	Voorlichting
	Kwartiermaker of projectleider
	Bijscholing
	Afspraken over delen en vastleggen van informatie
	Aanpassingen werkprocessen
Uitvoeringsinspanning	Vaste contactpersonen
	Tijdige betrokkenheid
	Melding ipv aangifte
	Anoniem overleg
	Knelpunten in de informatievoorziening en -deling
	Extra inzet om informatie beschikbaar te maken of te delen
	Ruimte in werkproces elders
	Evaluatie en doorontwikkeling
Waarde	Betere en vroegtijdiger aanpak
	Betere en vroegtijdiger informatiedeling en -verrijking
	Completer beeld
	Hogere kwaliteit
	Vroegtijdige afstemming
	Effectievere inzet van capaciteit
	Lagere kans op herhaling
	Onderling vertrouwen tussen de deelnemende samenwerkingspartners
	Groei vertrouwen buiten SSK
Samenwerking zonder SSK	

Werkset Indicatoren

Kwaliteit en Impact Veiligheid voorop